

Sygn. akt II Ca 31/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa W. W.

przeciwko R. B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Krotoszynie

z dnia 21 września 2016 roku

sygn. akt I C 1134/15

1. **oddala apelację;**
2. **nie obciąża powoda kosztami procesu w postępowaniu apelacyjnym.**

SSO Janusz Roszewski

Dnia 18 maja 2016 roku

Sygn. akt II Ca 31/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Krotoszynie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.850 zł z ustawowymi odsetkami z ustawowymi odsetkami i orzekając o kosztach postępowania.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł pozwany zarzucając nie rozłożenie spłaty na raty oraz obciążenie go kosztami. stawiając powyższe zarzuty wniósł o zmianę wyroku i rozłożenie zasadzonej kwoty na 20 miesięcznych rat w wysokości po 392,50 zł i nie obciążanie go kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie dochodzonego pozwem roszczenia stanowi art. 659 §1 k.c. określający obowiązki najemcy i wynajmującego wynikające

z zawartej umowy najmu, art. 481 §1 k.c. w zakresie odsetek ustawowych, który uprawnia wierzycielka do zadania zapłaty odsetek w przypadku opóźnienia dłużnika w spełnieniu świadczenia pieniężnego, a w zakresie kosztów postępowania procesowego art. 98 §1 i 2 k.p.c. wskazujący na zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu i który uprawnia stronę wygrywającą do żądania od przegrywającego zwrotu poniesionych kosztów procesu.

Odnosząc się do zarzutów apelacji nie sposób przyjąć, iż Sąd I instancji rozstrzygał o żądaniu pozwanego rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c.. Pozwany zarówno w sprzeciwie od wyroku zaocznego, jak i w późniejszych pismach złożonych w sprawie, nie domagał się takiego rozstrzygnięcia.

Rozpoznając po raz pierwszy tak sformułowany wniosek pozwanego należy stwierdzić, że za rozłożeniem na raty zasądzonego świadczenia nie przemawiają okoliczności przytoczone w uzasadnieniu apelacji pozwanego. Celem unormowania art. 320 k.p.c. jest nie bowiem ochrona dłużnika i jego sytuacji majątkowej, lecz umożliwienie realnego zaspokojenia wierzyciela. Dotyczy to sytuacji, w której dłużnik znajdujący się wprawdzie w trudnej sytuacji ekonomicznej, nie uchyla się od spełnienia świadczenia, lecz przez rozłożenie na raty wyegzekwowanie świadczenia jego wyegzekwowanie staje się w danych okolicznościach bardziej realne. Tymczasem przebieg sporu, jak i procesu, świadczy, że pozwany nie ma woli dobrowolnego spełnienia zasądzonego świadczenia, a rozłożenie na raty ma jedynie służyć uniknięcie ewentualnego przymusowego jego wyegzekwowania.

Wniosek pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu jest nieuzasadniony. Sąd bowiem zgodnie z art. 102 k.p.c. może stronę przegrywającą nie obciążać w ogóle kosztami, lecz jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych. Uprawnienie to jednak nie jest dowolne a sama sytuacja ekonomiczna i rodzinna strony przegrywającej postępowanie jest niewystarczająca, gdy sprzeciwia się temu sam sposób jej działania w sporze.

W zakresie prawa procesowego podstawą rozstrzygnięcia był art. 385 k.p.c., który pozwala sądowi oddalić apelację w razie jej bezzasadności i art. 505¹⁰ § 1 k.p.c., który nakazuje sądowi rozpoznać apelację w składzie jednego sędziego. Zgodnie zaś z art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

SSO Janusz Roszewski